

[Ministeren for skatter og afgifter]

På baggrund heraf er eventuelle udgifter til advokat- og mæglerløn i tilfælde, hvor den ansatte foretrækker en ejerbolig på det nye arbejdssted, anset for en privat udgift og ikke en omkostning, der i henhold til statskattelovens § 6 a er afholdt for at sikre og vedligeholde indtægten.

Spm. nr. S 670

Til *socialministeren* (20/6 84) af:

Agerschou (SF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at Dansk Hjælpemiddel Institut kan fortsætte sin virksomhed, når tilskuddet fra den kommunale momsfond forsvinder?«

Begrundelse

Selve formidlingen af hjælpemidler til handicappede foregår på flere tusinde forvaltningssteder af større eller mindre omfang rundt omkring i landet. Disse steder kan ikke varetage opgaver som afprøvning og vurdering af nye og gamle hjælpemidler til handicappede. Hvis der ikke foretages sådanne prøvninger og vurderinger, vil indkøb ske på et mere tilfældigt grundlag, og der vil derfor ikke være sikkerhed for, at brugerne bliver så selvhjulpne som muligt. Der vil heller ikke være den samme sikkerhed for, at det offentlige midler anvendes bedst muligt.

Blandt andet for at løse disse problemer er Dansk Hjælpemiddel Institut oprettet med det formål at udarbejde overskuelig og sammenlignelig information om de hjælpemidler for handicappede, der er på markedet. Det sker for eksempel ved at udsende en produktinformation samt ved at undervise medarbejdere i amtskommuner og kommuner. Dansk Hjælpemiddel Institut er altså et landsdækkende servicecenter, som alle, der beskæftiger sig med hjælpemidler, kan trække på. Institutet har fungeret i ca. 3 år, men er nu i fare for at blive lukket i løbet af 1985, fordi det hidtidige finansieringsgrundlag, nemlig tilskud fra den kommunale momsfond, forsvinder. På den baggrund spørges ministeren, hvordan det vil blive sikret, at Dansk Hjælpemiddel Institut kan fortsætte sin virksomhed.

Svar (25/6 84):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Dansk Hjælpemiddel Institut er en selvstændig institution oprettet i 1980 af den kommunale momsfond. Ved oprettelsen påregnedes en 5-årig opbygningsperiode, hvor det var forudsat, at alle udgifter blev dækket af momsfondens.

Hjælpemiddelinstitutets formål er gennem brug af prøvnings-, forsknings- og informationsvirksomhed at tilvejebringe hensigtsmæssige, gode og sikre hjælpemidler til ældre og handicappede og derved skabe grundlag for, at de offentlige ressourcer, der bruges til hjælpemidler, anvendes mest hensigtsmæssigt.

Formanden for hjælpemiddelinstitutets bestyrelse orienterede mig i begyndelsen af maj måned d.å. om instituttets usikre fremtid, fordi momsfondens hidtidige bevilling ville bortfalde i løbet af 1985.

Formanden for bestyrelsen gjorde samtidig opmærksom på, at instituttet måtte nedlægges, hvis der ikke blev tilvejebragt anden offentlig finansiering. Bestyrelsen havde undersøgt, hvilke alternative finansieringsmuligheder der måtte være, og havde fundet frem til, at den mest realistiske mulighed ville være at søge instituttet omfattet af bestemmelsen i bistandslovens § 135, stk. 2, om specialrådgivning, der udøves af institutioner, som varetager lands- eller landsdelsdækkende funktioner.

I et brev af 22. maj 1984 til bestyrelsesformanden meddelte jeg, at selv om hovedparten af instituttets virksomhed består i at yde bistand til kommuner og amtskommuner, således at instituttet på disse specielle områder hjælper kommuner og amtskommuner med at varetage rådgivningsforpligtelserne i henhold til bistandslovens §§ 22 og 29, vil denne del af instituttets aktiviteter alligevel ikke kunne betragtes som den specialrådgivning, der er tænkt på i bistandslovens § 135, stk. 2. Denne rådgivning er knyttet til de af bistandsloven omfattede institutioner, og det vil derfor kræve en lovændring, hvis hjælpemiddelinstitutets rådgivning skal omfattes af denne bestemmelse.

Jeg meddelte samtidig bestyrelsesformanden, at jeg er parat til at fremsætte et forslag om ændring af bistandslovens § 135, stk. 2, såfremt brugerne af hjælpemiddelinstitutets rådgivning, dvs. kommuner og amtskommu-